

Preek palmzondag 2015

Vandaag starten wij de goede week . In andere talen spreekt men van **heilige** week.

Misschien toch wel een beetje een rare benaming "goed" want het wordt een week waar er veel gesproken zal worden, - in de kerk toch - over lijden en dood. In de stad zal het meer gaan over openen van de voor, begin van paasvakantie met de vraag welk weer het zal zijn, en dan met als hoogtepunt de ronde van Vlaanderen... Vlaanderens **hoogdag**

Moet er wel aandacht zijn voor lijden en dood? Jaren geleden zat ik in discussie over het al of niet openen van de paasvoor op goede vrijdag. Een discussie die we in 2002 hebben verloren.

Mijn grootse argument was niet van religieuze aard. Ik kan niemand dwingen aandacht te besteden aan lijden en dood van Jezus maar misschien wel aan de erkenning van lijden en dood van vele mensen.

We werden er deze week sterk mee geconfronteerd, vooral via de media, door het drama van het vliegtuig ongeval met 149 doden. hoe is het mogelijk?

Wat bijna niet in de media komt is het zwaar lijden dicht bij ons. Ieder jaar worden er verschillende kinderen opgenomen voor behandeling van kanker. Jonge moeders en vaders sterven aan kanker, sterven als verkeerslachtoffer. Gisteren middag moest ik nog naar de spoedafdeling waar een 82 jarige moeder overleden was in een verkeersongeval. Ik zag het grote verdriet van haar kinderen en kleinkinderen die moeders hoofd vasthielden. Of we het nu willen of niet er is lijden bij mensen.

Mag er dan niet **een** dag zijn waar wij leute en ontspanning wat op de achtergrond zetten om aan dit lijden te denken, juist om met lijdende mee te voelen , om onszelf op te roepen.. om zoals God niet achter het kruis te staan - want God kan het niet verhinderen maar achter de gekruisigde.

En misschien meer. Centraal staat goede vrijdag en daar vragen wij in de kerk de kruisweg mee te gaan.. maar nog belangrijker dit te doen in het dagelijks leven.

Dat kan de gestalte aannemen van veel personen

het drama met het vliegtuig is verschrikkelijk nog meer als de crash bewust werd uitgevoerd..

Die dader heeft ook ouders... ik zou ze de Maria van de kruisweg noemen.

Er zijn letterlijk veel Simon Cyrene aan het werk op dit moeilijk terrein om nog lichaamsresten te vinden. Voor hen zal het telkens verschrikkelijk zijn als ze lichaamsresten, soms van kinderen zullen vinden. Denk eraan dit vreselijk gevoel hebben soms ook onze hulpdiensten na een verkeersongeval, of een brand.

Er zullen zeker ramptoeristen zijn, ja er waren er al tientallen fotografen rond het thuis van de piloot. Ook soms bij een verkeersongeval of een brand.

Wij kunnen zeker lijden niet verhinderen , jammer genoeg ook de dood niet.

Misschien is de term goede week juist hier belangrijk dat wij in het dagelijks leven kleine stappen zetten misschien wenende vrouwen of mannen zijn, bij een sterfgeval.

of zoals ik gisteren middag de drie dochters het hoofd van hun moeder zag vasthouden en afscheid namen met een kruisje. Hoeveel kruisjes zou moeder hen, toen ze klein waren niet hebben gegeven Dat neemt het verdriet niet weg maar is een teken van liefde en eigenlijk van hoop.

John Dekimpe, 28 maart 2015